

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Literæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

QUIES. CAP. V.

Quantum vero pertinet ad sessum, sessus, ut Jamblichus ad Prophyrium scribit, quietis indicium esse videtur, de quo plura inter arbores differuimus, ubi Deum in Isto sedentem ab antiquis, idque ex Nasamonum instituto, pingi solitum, & qua causa declaravimus. In aequinoctiis vero illa utriusque temporis æque dimensi paritas, quietis cuiusdam indicium haberi potest, cum nihil subsultet, quod alterutram partem inquietet; utraque vero firma stabilisque in aequilibrio conquiescat.

LITERÆ. CAP. VL

Literas quoque per Cynocephali simulacrum inteligerant Aegyptii: quia quoddam eorum genus eas callere existimabant, seque illis ob literarum cognitionem cognatos esse. Simulac enim Cynocephalus in templum inductus erat, eorum ritu educandus colendusque, sacerdos illi albiolum, calatum & sepiam apponebat, exploraturus an ex genere esset quod in cultum recipi deberet: quippe si quid scribendo cognitionem suam approbaset, ea de causa Mercurio sacer erat, qui literarum omnium author habebatur. Ex quo jam credere possumus, Simiam olim latrunculis ludere didicisse, & Elephantum literarum Græcarum doctum in pulvere scriptitasle, Muremque, quod pro comperto Albertus ponit, in convivis candela discumbentibus pretenta, daduchi ministerium præstissime. Mira hæc fortasse videantur iis, qui sententiam Anaxagoræ probant, animalia omnia ab homine rationem dumtaxat activam, passivam autem, ut ita dicam, & tanquam mentem quamque mentis interpretam dicunt, numquam habere. Sed enim & Pythagoras & Plato asslere videntur rationis participes animas esse, ut eorum animalium, quæ vulgo rationis expertia vocentur, tametsi ratione non utantur, tum propter incongruam ineptamque corporum compaginem, tum vero quod differendi facultate careant, ut in Simiis, & id genus aliis humani cuiuscunque fere operis imitatricibus est cernere. Quinimo Diogenes his etiam intelligentæ aerisque participantum impertit, qua ut magis minusve sint humanæ figura similia, ita magis minusve intelligent. Econverso autem, ut apud Aristotelem & Physiognomos alios habetur, ita mores in humana perpendimus natura, prout effigies, ipsaque corporis species ad brutorum aliquod refertur: utpote Asinina labia crassa quippe prominentiaque, tarditatem & stuporem ingenii, Caninas maxillas iracundiam simul & fidelitatem, hispidam angustamque frontem, quippe Suillam, impuritatem morum, indocilitatemque hominis indicare: atque ita fere singulis in articulis, ingenium nostrum ad brutorum similitudinem explorari. Parigitur ratione Cynocephali, Simiarumque genus omne, quorum bona pars mira quadam similitudine faciem humanam, pedes autem & manus omnino referunt humano itidem sentui & operationi, artibusque propinquiora sunt, & propemodum intelligere nobiscum pariter judicantur. Non præteribo hic, quod ad hanc pertinet similitudinem, quod Galenus in agressionibus Anatomicis ait, se multas Simias & Cynocephalos dissecasse, si humani corporis copia non affuisset, miramque in iis similitudinem cum humano corpore deprehendisse: quare Ennius recte admodum scribit:

Simia quam similis bruciissima bestia nobis.

Sed esto similitudo hæc ingenii caula: Quid hi super Elephante dicuntur sunt, quo quid brutum magis, & ab humana figura diversius? Ei tamen belua esse quandam cum genere humano societatem, Epistola ad Marium.

plin.lib.8.
c.54.

Mus in com.
vicio.

UNDE